

Aan:
Zijne Excellentie den Minister van Oorlog

Geeft met verschuldigden eerbied te kennen,

THOMSON, Adriaan, Antoon, Jacob, Johan,

Kapitein der Infanterie, thans ingedeeld bij de Expeditionnaire Macht,
dat hij gedurende de oorlogsdagen van 10 tot en met 14 Mei 1940
als waarnemend Chef van den Staf der VII Divisie den oorlog als be-
hoorende tot de fronttroepen heeft medegemaakt;

dat hij gedurende het verdere verloop van den oorlog heeft deel-
genomen aan zgn. illegale actie om –voor zoover de moeilijke omstan-
digheden dit mogelijk maakten– aan de bevrijding van het Vaderland
actief mede te werken;

dat hij daarbij niet geschroomd heeft zijn leven in de waagschaal
te stellen, hetgeen o.m. moge blijken uit het feit, dat hij op
29 October 1943 bij vonnis van het Feldgericht Luftgau Holland tot
den doodstraf werd veroordeeld, welk vonnis door het Oberkommando
der Wehrmacht te Berlijn bevestigd is geworden en waarvan op
13 Maart 1944 ingevolge art. 68 der Conventie van Genève aan den
Koninklijken Zweedschen Gezant te Berlijn is kennis gegeven en hij
niet voor gratie verleening in aanmerking kwam;

dat dit vonnis tegen hem werd uitgesproken op grond van de door
hem verrichte werkzaamheden op het gebied der militaire zoowel als
economische spionage, politieke activiteit gericht tegen het
Nationaal-Socialisme en eerewoordbreuk;

dat hij ondanks de zeer zware en langdurige verhooren der
Gestapo (Sicherheitsdienst) heeft volhard in het verzwijgen van de
namen der medewerkers, hetgeen moge blijken uit de omstandigheid,
dat hij als eenige verdachte in het proces is veroordeeld en nimmer
als bezwarende getuige in andere processen is opgetreden;

dat hij, toen ook na de veroordeeling Dr. Ortmann, de leider van
het vooronderzoek in zijn strafzaak, hem trachtte te bewegen tot het
geven van eenigerlei inlichtingen en hem daarbij zelfs steun werd
toegezegd voor het verkrijgen van gratie, indien hij de verlangde
inlichtingen verstrekke, volhard heeft in het verzwijgen van de
namen dezer medewerkers;

dat o.a. Mr. Van Heuven Goedhart, de reserve kapitein J. de Geus,
thans werkzaam op het bureau Inlichtingen te Wassenaar en den Heer
A. Alblas, welke onder den schuilnaam van Klaas de Jong als een der
eerste parachutisten in Nederland aangekomen was, in staat zijn ver-
klaringen omtrent den aard en omvang zijner werkzaamheden te verstrek-
ken;

dat hij op 15 Mei 1942 zich als beroepsofficier te Ede heeft
gemeld hoewel hij wist, dat daaraan het interneeren als krijgsgevangene
verbonden was;

dat hij evenwel hoopte na een korte interneering wederom vrij te
komen en het illegale werk weder te kunnen voort zetten, aangezien
voordat de interneering der beroepsofficieren plaats vond, door de
activiteit van de zijde der Directie der Nederlandsche Spoorwegen
–bij welks concern ondergeteekende een functie als Inspecteur toege-
voegd aan de Directie der A.T.O. had verkregen– van de overeenkomstige
autoriteiten der Deutsche Reichsbahn reeds toezegging was verkregen,
dat de bij dit concern werkende beroepsofficieren na een korte periode
van interneering wederom zouden terugkeeren in Nederland;

dat bij het eerste retourtransport ook inderdaad de beroeps-officieren, werkzaam bij het spoorwegbedrijf, met uitzondering van ondergeteekende zijn ontslagen uit de interneering;

dat van de zijde van de Directie der Nederlandsche Spoorwegen nog verdere pogingen in het werk zijn gesteld, om hem uit de interneering de doen ontslaan;

dat het handhaven zijner interneering vermoedelijk reeds geschied is op aanwijzingen der Sicherheitsdienst;

dat hij meent hiermede te hebben bewezen, dat hij inderdaad den oorlog ook na 14 Mei 1940 heeft voortgezet voor zoover dit in zijn vermogen lag;

dat hij niet getracht heeft naar Engeland te ontvluchten, omdat hij meende in Nederland zelf het Vaderland gedurende die periode meer direct te kunnen dienen;

dat hij zich –op den desbetreffende vraag van Dr. Wiardi Beckman– wel bereid heeft verklaard naar Engeland te ontvluchten, indien dit gewenscht werd geacht.

Redenen waarom hij Uwe Excellentie eerbiedig verzoekt hem het oorlogsherinneringskruis met gesp voor den verrichten frontdienst van 10 Mei tot en met 14 Mei 1940 te willen verleen.

't Welk doende enz.

[handtekening]